

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394)

พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ
บุคคลบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3
(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 394) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ตาม (ก) ของ (2) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตรา
ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เฉพาะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบ
ระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาท

(1) ร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

(2) ร้อยละ 25 ของกำไรสุทธิ เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งล้านบาท แต่ไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา 4 การลดอัตราภาษีเงินได้ตามมาตรา 3 ให้ใช้บังคับ แก่กำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีซึ่งเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เก็บจากกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินห้าล้านบาทและมีกำไรสุทธิจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกินสามล้านบาทเพื่อลดภาระภาษีให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอันเป็นมาตรการหนึ่งที่จะกระตุ้นให้มีการลงทุนในวิสาหกิจดังกล่าวในรูปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545

เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่า สึกหรอ และค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินบางประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 4 จัตวา มาตรา 4 เบญจ และมาตรา 4 ฉ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ.2527

“มาตรา 4 จัตวา การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อย ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้น ภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1) ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง หมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เหมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบื้องต้น การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคาร โรงงาน ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ช้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ใน การประกอบ กิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและ อุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาท และมีมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศ กำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ช้อหรือได้รับ โอน กรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ใน การประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นใน วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หัก ตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ”

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามพระราชกฤษฎีกานี้มิให้ใช้บังคับ สำหรับ ทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรีน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ให้สอดคล้องกับอายุการใช้งาน และให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ อาคารโรงงาน และเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรได้เป็นกรณีพิเศษ อันเป็นมาตรการหนึ่งในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396)
พ.ศ. 2545

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2545
เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 อัญชารส และมาตรา 5 เอกราชวิสติ แห่ง พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2500

“มาตรา 5 อัญชารส ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งเป็นนิติบุคคลร่วมลงทุนตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยกำหนดกิจการจัดการเงินร่วมลงทุนให้เป็นธุรกิจหลักทรัพย์ เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และมีทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าสองร้อยล้านบาท โดยต้องมีการชำระค่าหุ้นครั้งแรกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนและชำระค่าหุ้นที่เหลือทั้งหมด ภายใน

ระยะเวลาสามปีนับแต่วันจดทะเบียน การลดทุนจดทะเบียนให้กระทำได้ เมื่อได้ถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีติดต่อกัน

(2) ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(3) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่น้อยกว่าจำนวนร้อยละของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของบริษัท ดังนี้

(ก) ร้อยละ 20 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีหนึ่ง เว้นแต่มีเหตุอันสมควรและได้รับอนุญาตจากอธิบดี จะมีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 20 ก็ได้

(ข) ร้อยละ 40 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สอง

(ค) ร้อยละ 60 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สาม

(ง) ร้อยละ 80 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปีที่สี่ เป็นต้นไป

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวต้องเป็นกิจการที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี

(4) ต้องถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในรอบปีบัญชีต่อเนื่องกัน เว้นแต่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมดังกล่าวได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระยะเวลาการถือหุ้นอาจน้อยกว่าเจ็ดปีได้แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าปี ต่อเนื่องกัน

(5) ต้องมีการมอบหมายให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นผู้จัดการเงินร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

มาตรา 5 เอกราชวิสติ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 3 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมิน ดังต่อไปนี้

(1) เงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่ง จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัญชารส

(2) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัญชารส”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน ได้จากการถือหุ้นในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของวิสาหกิจดังกล่าว และยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สำหรับเงินปันผลที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในกิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในตลาดทุน โดยผ่านการบริหารจัดการลงทุนของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ อันจะทำให้เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมเพิ่มขึ้น และระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอนที่ 12 ก วันที่ 30 มกราคม 2545)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 235 (พ.ศ. 2545)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42(17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (58) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 233 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(58) เงินได้พึงประเมิน ดังต่อไปนี้

(ก) เงินปันผลที่ได้จากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัญชารส แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545

(ข) ผลประโยชน์ที่ได้จากการ โอนหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุน และได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 5 อัญชารส แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 396) พ.ศ. 2545”

ให้ไว้ ณ วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2545

สมคิด จาตุศรีพิทักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้เงินได้พึงประเมินที่เป็นเงินปันผลที่ได้รับจากการถือหุ้นในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการธุรกิจเงินร่วมลงทุนและผลประโยชน์ที่ได้จากการถือหุ้นของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้รับยกเว้น ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตาม (17) ของมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนในกิจการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในตลาดทุน โดยผ่านการบริหารจัดการลงทุนของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการเงินร่วมลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ อันจะทำให้เกิดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมเพิ่มขึ้นและระบบเศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 119 ตอน 22 ก วันที่ 12 มีนาคม 2545)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145)
พ.ศ. 2527

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ.2527
เป็นปีที่ 39 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่ มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 ให้ใช้บังคับในการคำนวณภาษีเงินได้ของบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ เมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้เลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างไรก็ดี แล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป และอัตราที่จะหักอย่างไรก็ดี แล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีและอัตรานั้นตลอดไป เว้นแต่ จะได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายและให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัตินั้น

มาตรา 4 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินให้คำนวณหักตามระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีในกรณีที่รอบระยะเวลาใดไม่เต็มสิบสองเดือนให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของ ทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(1) อาคาร

อาคารถาวร

ร้อยละ 5

อาคารชั่วคราว

ร้อยละ 100

(2) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากร

ธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้

ร้อยละ 5

(3) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า

กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่า หรือมีหนังสือ

สัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้

โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่อ

อายุการเช่ากันได้ต่อ ๆ ไป

ร้อยละ 10

กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่อ

อายุการเช่าได้หรือ มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการ

เช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัดแน่นอน

ร้อยละ 100

หาร ด้วยจำนวนปีอายุการเช่า

และอายุที่ต่อได้รวมกัน

(4) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธีสูตร

คู่มือวิธี เครื่องหมายการค้า สิทธิประกอบ

กิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์

หรือสิทธิอื่น

กรณีไม่จำกัดอายุการใช้

ร้อยละ 10

กรณีจำกัดอายุการใช้

ร้อยละ 100

หารด้วยจำนวนปีอายุการใช้

(5) ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นสึกหรอหรือ

เสื่อมราคาได้นอกจากที่ดินและสินค้า

ร้อยละ 20

กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปีระหว่างอายุ

การใช้ทรัพย์สิน บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาตามวิธีนั้น ในบางปีเกินอัตราที่กำหนดข้างต้นก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อการหักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดข้างต้น (คู่มือสรรพากรที่ ป.3/2527)

“การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินอย่างอื่นตามความในวรรคหนึ่ง (5) ซึ่งมี ไร่รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนหรือรถยนต์นั่ง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งมีอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในปีแรกเป็นสองเท่าของ อัตราที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง และสำหรับปีถัดไปให้หักตามอัตราสองเท่าดังกล่าวโดยคำนวณจาก มูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของทรัพย์สินเพื่อ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนดตามวรรค หนึ่ง ทั้งนี้ ในรอบระยะเวลาบัญชีสุดท้ายของอายุการใช้ของทรัพย์สินดังกล่าว บริษัทหรือห้างหุ้น ส่วนนิติบุคคลจะหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยรวมจำนวนมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมด ด้วยก็ได้”

(แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่359) พ.ศ. 2542 ใช้บังคับ 23 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป โดยมีให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ)

มาตรา 4 ทวิ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและ อุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อม ราคามือต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนที่ เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องไม่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ เว้นแต่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรดังกล่าวได้ใช้เพื่อการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) การวิจัยอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐาน ซึ่งหมายถึง การวิจัยตามแบบแผนหรือการค้นคว้า อย่างจริงจัง โดยมุ่งหมายที่จะค้นพบความรู้ใหม่อันอาจเป็นประโยชน์แก่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการขึ้นใหม่ หรือโดยมุ่งหมายที่จะนำความก้าวหน้าอย่างเห็นได้ชัดมาสู่ ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการที่มีอยู่เดิม

(ข) การวิจัยเชิงประยุกต์ ซึ่งหมายถึง การเปลี่ยนผลการวิจัยอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานมา ใช้เป็นแผนงาน แบบพิมพ์เขียว หรือแบบ ในการทำขึ้นมาใหม่เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงซึ่งผลิต ภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเพื่อขายหรือใช้เอง และให้หมายความรวมถึงการ ประดิษฐ์ต้นแบบที่ไม่สามารถใช้ในเชิงพาณิชย์แนวคิดในการจัดทำและออกแบบผลิตภัณฑ์

กระบวนการ หรือการบริการหรือทางเลือกอื่นการสาธิตเบื้องต้นหรือโครงการนำร่องที่ไม่สามารถ
 คัดแปลงหรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรมหรือการพาณิชย์ แต่ไม่หมายความถึงการ
 เปลี่ยนแปลงตามปกติหรือตามระยะเวลาของผลิตภัณฑ์ ระบบการผลิต กระบวนการผลิต การ
 บริการ หรือกิจการอื่นที่ดำเนินงานอยู่ แม้ว่าการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าก็
 ตาม

(ค) การทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์

(ง) การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิตหรือเพิ่มผลผลิต ทั้งนี้ ไม่ว่าจะ
 ใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองหรือของผู้อื่น

(2) ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน โดย
 เครื่องจักรและอุปกรณ์ดังกล่าวต้องสามารถนำไปใช้งานได้ตั้งแต่สองปีขึ้นไป และมีมูลค่าต้นทุนไม่
 ต่ำกว่า 100,000 บาท

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 319) พ.ศ. 2541 ใช้บังคับ 23 เมษายน 2541 เป็นต้นไป)

**“มาตรา 4 ตรี การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการ
 เก็บเงิน ให้หักได้ดังต่อไปนี้**

(1) ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

(2) หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40
 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4
 ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณ
 ตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งประกอบกิจการค้าปลีกหรือประกอบกิจการอย่างอื่นซึ่งมี
 ใช้การค้าปลีกที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษี
 อย่างย่อ ทั้งนี้ ตามมาตรา 86/6 หรือมาตรา 86/7 แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี

(2) ต้องเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศ
 กำหนด แต่ไม่รวมถึงส่วนระบบควบคุมกลางของเครื่องคอมพิวเตอร์
 (ดูประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 51))

(3) ต้องแจ้งการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดี
 กรมสรรพากรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
 อนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 264) พ.ศ. 2536 ใช้บังคับ 28 สิงหาคม 2536 เป็นต้น
 ไป)

“มาตรา 4 จัตวา การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายในสามรอบระยะเวลาบัญชีนับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีในรอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็มสิบสองเดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน สองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1)

ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่งหมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ แต่ไม่รวมถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์

มาตรา 4 เบญจ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคาร โรงงานที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกินสองร้อยล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4

มาตรา 4 ฉ การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ไม่เกินสองร้อยล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกินสองร้อยคน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังจากพระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับแล้วเป็นเวลาสามปี ซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ 31 มกราคม 2545 เป็นต้นไป โดยมีให้ใช้บังคับสำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับ)

“มาตรา 4 สัตต การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคซื้อหรือได้รับ โอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละสิบห้าของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545 เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ให้นำบทนิยามคำว่า “สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค” และ “การให้บริการสนับสนุน” ตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 405) พ.ศ. 2545 มาใช้บังคับ”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา(ฉบับที่406) พ.ศ. 2545 ใช้บังคับ16 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไป)

“มาตรา 5 ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน หรือรถยนต์นั่ง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 200) พ.ศ. 2531 ใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลัง 1 มกราคม 2532 เป็นต้นไป)

มาตรา 6 (ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 248) พ.ศ. 2534 มาตรา 3 (3) ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2535 เป็นต้นไป)

มาตรา 7 ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อ หรือโดยการซื้อขายเงินผ่อนมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นให้ถือตามราคาที่ยังต้องชำระทั้งหมด แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่จะต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

มาตรา 8 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินไม่ว่ากรณีใด จะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้

มาตรา 9 พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 22) พ.ศ. 2509 ให้ยังคงใช้บังคับสำหรับการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่มีอยู่แล้วในรอบระยะเวลาบัญชีที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2527

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 65 ทวิ (2) วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 บัญญัติให้ค่าเสียหoroและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินหักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ.ฉบับพิเศษ เล่มที่ 101 ตอนที่ 24 วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2527)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การค้นคว้าแบบอิสระตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ข้อมูลที่ได้จะใช้เป็นข้อมูลเพื่อศึกษาเท่านั้น

โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับ ไปประมวลและวิเคราะห์ผลเพื่อศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีต่อมาตรการทางภาษีอากร และศึกษาบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของมาตรการทางภาษีอากร

ในการนี้ ผู้ดำเนินการศึกษาจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านกรอกแบบสอบถามนี้ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาเชิงวิชาการ ซึ่งผู้ดำเนินการศึกษาขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อกิจการของท่าน โปรดตอบคำถามด้วยความคิดเห็นที่เป็นจริงและขอขอบคุณในความร่วมมือของทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการ

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย ลงใน หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว

1. ประเภทของสถานประกอบการของท่านคือประเภทใด

- 1. บริษัทจำกัด
- 2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- 3. ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
- 4. กิจการร่วมค้า

2. ประเภทของการประกอบกิจการหลักของท่านคือประเภทใด

- 1. ประกอบธุรกิจส่งออก
- 2. ประกอบธุรกิจขายส่งหรือขายปลีก(ซื้อมาขายไป)
- 3. ประกอบธุรกิจการให้บริการ
- 4. ประกอบธุรกิจการผลิต
- 5. ประกอบธุรกิจการผลิตและส่งออก

3. กิจการของท่านจดทะเบียนนิติบุคคลเมื่อปี พ.ศ.....
4. เงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของกิจการท่านตามหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
จำนวน.....บาท

ข้อมูลต่อจากนี้ไปหมายถึง ข้อมูลสำหรับรอบบัญชีปี 2546

6. กิจการของท่านมีรายได้รวมก่อนหักภาษีทั้งปี จำนวน.....บาท
7. กิจการของท่านมีทรัพย์สินถาวร ไม่รวมที่ดิน มูลค่า.....บาท
8. กิจการของท่านมีจำนวนการจ้างแรงงานทั้งหมด.....คน

**ส่วนที่ 2 การทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร และมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs)**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรและมาตรการ
ทางภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของท่าน (กรุณาตอบทุกข้อ)

ท่านคิดว่าหลักการที่ระบุในข้อต่อไปนี้มี ความถูกต้องหรือไม่ หากท่านไม่ทราบกรุณาตอบว่าไม่ทราบ

ความรู้เกี่ยวกับ มาตรการทางภาษีอากร	ใช่ (ถูก)	ไม่ใช่ (ผิด)	ไม่ ทราบ
1.) ธุรกิจที่จัดว่าเป็นวิสาหกิจขนาดกลางนั้นจะต้องมีสินทรัพย์ถาวรเกินกว่า 50 – 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงาน 50 – 200 คน			
2.) ธุรกิจที่จัดว่าเป็นวิสาหกิจขนาดย่อมนั้นจะต้องมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงาน ไม่เกิน 50 คน			
3.) ธุรกิจที่เข้าข่ายเป็น SMEs นั้น ได้แก่ กิจการส่งออกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น			
4.) ธุรกิจที่จัดว่าเป็น SMEs นั้นได้รับการสนับสนุนผ่านมาตรการทางภาษีอากร โดยไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีและไม่ต้องเสียภาษีอากรทุกประเภทภาษี			
5.) มาตรการทางภาษีอากร สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ประกอบด้วย 3 มาตรการ คือ 1. มาตรการ การปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล 2. มาตรการ การให้ผู้ประกอบการหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน บางประเภทในอัตราพิเศษ 3. มาตรการ การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน			

ความรู้เกี่ยวกับ มาตรการทางภาษีอากร	ใช่ (ถูก)	ไม่ใช่ (ผิด)	ไม่ ทราบ
6.) มาตรการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล คือการลดอัตราภาษี จาก 30% ของกำไรสุทธิ เหลือ 20% ของกำไรสุทธิเพียงอัตราเดียว			
7.) นิติบุคคลทั่วไปคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิในอัตราร้อยละ 30 ของกำไรสุทธิ			
8.) คุณสมบัติของ SMEs ที่ได้รับสิทธิคำนวณปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล นั้นจะต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาทและมีรายได้ไม่เกิน 30 ล้านบาท			
9.) ภาษีเงินได้นิติบุคคลของ SMEs ที่มี กำไรสุทธิ ไม่เกิน 1,000,000 บาท เสียภาษี 20% ของกำไรสุทธิ			
10.) ภาษีเงินได้นิติบุคคลของ SMEs ที่มี กำไรสุทธิ ในส่วนที่ เกิน 1,000,000 บาทไม่เกิน 3,000,000 บาท เสียภาษี 20% ของกำไรสุทธิในส่วนนี้			
11.) ภาษีเงินได้นิติบุคคลของ SMEs ที่มี กำไรสุทธิ ในส่วนที่ เกิน 3,000,000 บาท เสียภาษี 30 %ของกำไรสุทธิในส่วนที่เกินนี้			
12.) คุณสมบัติของ SMEsที่สามารถคำนวณหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินเบื้องต้นในอัตราพิเศษ นั้น จะต้อง มีสินทรัพย์ถาวร(ไม่รวมที่ดิน)ไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน			
13.) ทรัพย์สินที่สามารถคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษ ได้แก่ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ , อาคารโรงงาน , เครื่องจักร เท่านั้น			
14.) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ คำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในปีแรกที่ได้ทรัพย์สินมา ได้ร้อยละ 50 ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในระยะเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชี โดยใช้วิธีการทางบัญชีวิธีใดก็ได้			
15.) อาคาร โรงงานคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในปีแรกที่ได้ทรัพย์สินมา ได้ร้อยละ 25 ของมูลค่าทรัพย์สิน ส่วนที่เหลือให้ทยอยหักภายในระยะเวลา 20 ปี			
16.) เครื่องจักรคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในปีแรกที่ได้ทรัพย์สินมา ได้ร้อยละ 100 ของมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมด			

ความรู้เกี่ยวกับ มาตรการทางภาษีอากร	ใช่ (ถูก)	ไม่ใช่ (ผิด)	ไม่ ทราบ
17.) การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรการภาษี นั้นจะต้องเป็น กำไรสุทธิที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่ม ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2545 เป็นต้นไป			
18.) การคำนวณหักค่าเสื่อมราคาในอัตราพิเศษตามมาตรการภาษีนั้นจะ เริ่มคำนวณได้สำหรับทรัพย์สินที่ได้มาก่อนและภายในหรือหลัง วันที่ 31 มกราคม 2545			
19.) การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรของ ผู้ประกอบการ SMEs นั้น จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรก่อน จึงจะนำมาใช้ได้			
20.) มาตรการ การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน นั้น คือการยกเว้นเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการ โอนหุ้นที่ ธุรกิจเงินร่วมลงทุนได้รับจากการถือหุ้นใน SMEs			

ส่วนที่ 3 บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อผู้ประกอบการ SMEs ภายหลังจากการใช้
คำสั่งฯ กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางตามความสำคัญที่ท่านต้องการเลือกและตรงกับ
ความเป็นจริง

1. ท่านคิดว่ามาตรการทางภาษีมียุทธศาสตร์ต่อกิจการของท่าน หรือไม่และมีผลเป็นอย่างไรในแต่ละด้านดัง
ต่อไปนี้

1.1 ด้านรายได้ของกิจการ

มีผล โดยทำให้รายได้ เพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม

ไม่มีผล เพราะ.....

1.2 ด้านปริมาณผลผลิตของกิจการ

มีผล โดยทำให้ปริมาณผลผลิตของกิจการ เพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม

ไม่มีผล เพราะ.....

1.3 ด้านกำไรสุทธิของกิจการ

มีผล โดยทำให้กำไรสุทธิของกิจการ เพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม

ไม่มีผล เพราะ.....

1.4 ด้านต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต

- มีผล โดยทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต เพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม
 ไม่มีผล เพราะว่า.....

1.5 ด้านค่าใช้จ่ายของกิจการ

- มีผล โดยทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการ เพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม
 ไม่มีผล เพราะว่า.....

1.6 ด้านภาระภาษีเงินได้นิติบุคคล

- มีผล โดยทำให้รายได้ เพิ่มขึ้น ลดลง เท่าเดิม
 ไม่มีผล เพราะว่า.....

2. หลังการใช้มาตรการทางภาษีแล้วความสนใจในการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการท่านเป็นอย่างไร
 1. เพิ่มขึ้น 2. ลดลง 3. ไม่สนใจ
3. หลังการใช้มาตรการทางภาษีแล้วท่านคิดว่ามาตรฐานของอาคารโรงงานท่านเป็นอย่างไร
 1. ดีขึ้น 2. ลดลง 3. ไม่เปลี่ยนแปลง
4. หลังการใช้มาตรการทางภาษีแล้วกิจการของท่านมีการใช้เครื่องจักรและแรงงานเป็นอย่างไร
 1. ใช้เครื่องจักรมากกว่าแรงงาน
 2. ใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงาน
 3. ใช้เครื่องจักรและแรงงานเท่ากัน
5. หลังการใช้มาตรการทางภาษีแล้วท่านนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าหรือไม่
 1. ไม่ใช่ เนื่องจาก 1. ไม่จำเป็น
 2. ธุรกิจมีขนาดเล็ก 3. เงินทุนไม่เพียงพอ
 4. อื่นๆ
2. เพิ่งเริ่มนำมาใช้ เนื่องจาก 1. เห็นว่าสามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุน
หรือ ค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น
 2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น
 3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง
 4. อื่นๆ.....

3. นำมาใช้มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจาก 1. เห็นว่าสามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง
4. อื่นๆ.....

6. หลังการใช้มาตรการทางภาษีแล้วท่านนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตหรือไม่

1. ไม่ใช่ เนื่องจาก 1. ไม่จำเป็น
2. ธุรกิจมีขนาดเล็ก
3. เงินทุนไม่เพียงพอ
4. อื่นๆ

2. เพิ่งเริ่มนำมาใช้ เนื่องจาก 1. เห็นว่าสามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง
4. อื่นๆ.....

3. นำมาใช้มากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจาก 1. เห็นว่าสามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น
2. ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น
3. คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง
4. อื่นๆ.....

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคของผู้ประกอบการฯ และข้อเสนอเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง ในแต่ละปัญหาให้ท่านเลือกเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่มีต่อท่านมากที่สุด(ให้เลือกเพียง 3 อันดับ)

1. ปัญหาทางด้านมาตรการทางภาษี

ลำดับที่

- ไม่ทราบว่าเป็นกิจการที่เข้าข่ายวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม(SMEs)
- ขาดแคลนพนักงานที่มีความรู้ในด้านภาษีอากร
- ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ
- มีความยุ่งยาก และซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ
- เสียค่าใช้จ่ายมากในการปฏิบัติตามมาตรการภาษี

ข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขปัญหาทั้ง 3 ที่ท่านเลือก

- 1.....
- 2.....
- 3.....

2. ปัญหาทางด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร

ลำดับที่

- เจ้าหน้าที่ ที่ให้คำปรึกษา ไม่มีความรู้เพียงพอ เช่น ไม่สามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับข้อกฎหมายได้ทันที
- เจ้าหน้าที่มีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ
- เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน
- พูดยาไม่สุภาพบางคนชอบข่มขู่ทำให้เกิดความเกรงกลัว
- การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ล่าช้าหรือติดต่อยาก เช่น ต้องติดต่อเฉพาะเวลาราชการ

ข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขปัญหาทั้ง 3 ที่ท่านเลือก

- 1.....
- 2.....
- 3.....

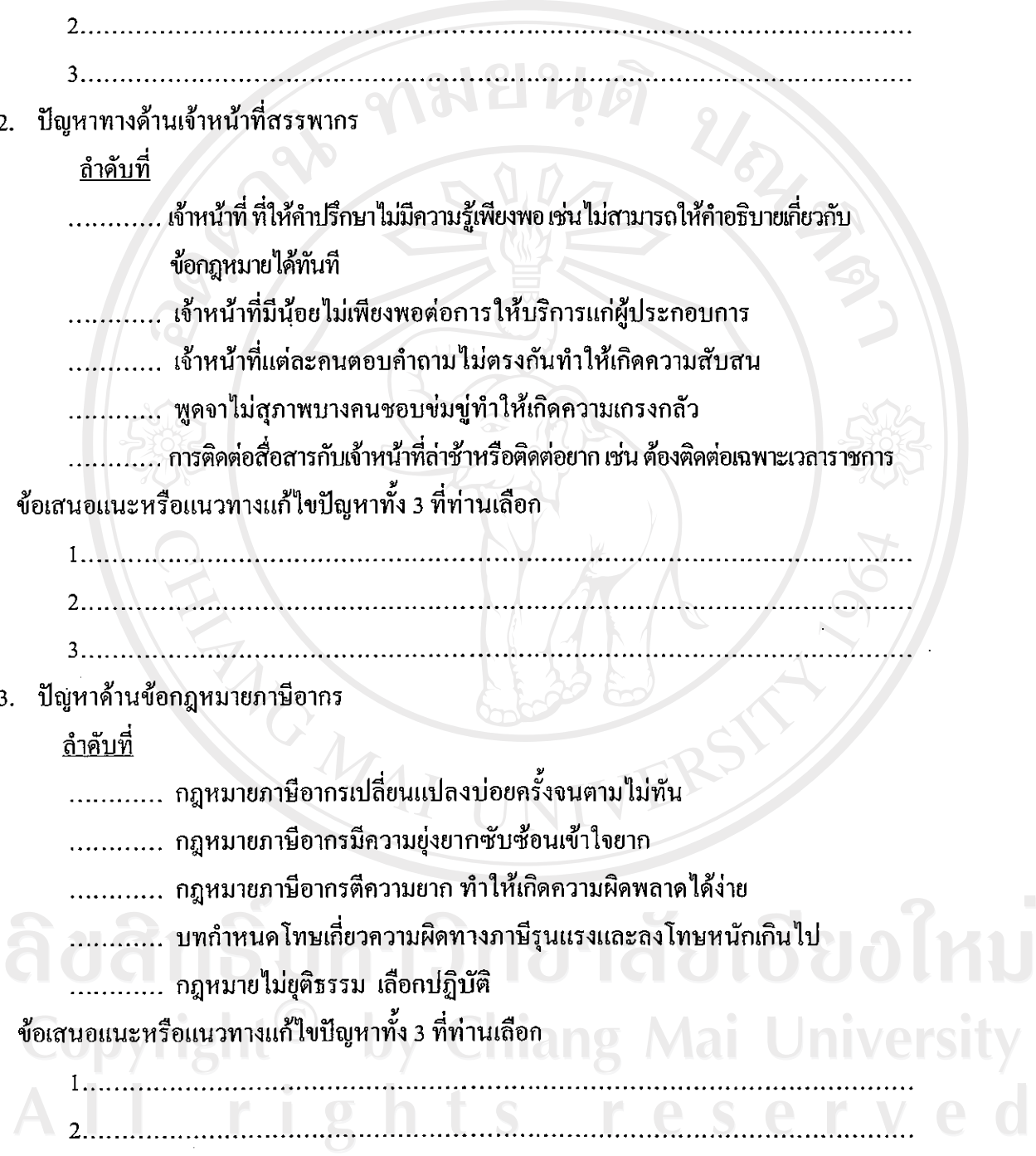
3. ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

ลำดับที่

- กฎหมายภาษีอากรเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนตามไม่ทัน
- กฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยาก
- กฎหมายภาษีอากรตีความยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย
- บทกำหนดโทษเกี่ยวกับความผิดทางภาษีรุนแรงและลงโทษหนักเกินไป
- กฎหมายไม่ยุติธรรม เลือกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขปัญหาทั้ง 3 ที่ท่านเลือก

- 1.....
- 2.....
- 3.....

4. ปัญหาด้านข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสรรพากร

ลำดับที่

- การเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสารมวลชนต่างๆมีน้อยเกินไป
- ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ข่าวสารและประชาสัมพันธ์
- ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้และข้อกฎหมาย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป
- การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ของหน่วยงานสรรพากรมีน้อยเกินไปหรือไม่ทั่วถึง
- การใช้ภาษาในการสื่อสารยากเกินไป ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขปัญหาทั้ง 3 ที่ท่านเลือก

1.
2.
3.

5. ปัญหาในด้าน อื่น ๆ และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณผู้กรอกแบบสอบถามทุกท่าน

นางกัลยา ไชยมงคล

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางกัลยา ไชยมงคล
วัน เดือน ปี เกิด	21 กรกฎาคม 2511
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ ปีการศึกษา 2528 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2533
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2534 - 2536 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 3 ฝ่ายสำรวจและ ตรวจปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2536 - 2539 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4 ฝ่ายสำรวจและ ตรวจปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2539 - 2542 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 5 ฝ่ายตรวจปฏิบัติ การ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่(สาขา) พ.ศ. 2542 - 2543 เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 6 ฝ่ายสืบสวนและ ตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ. 2543 - 2546 นักวิชาการสรรพากร 6 ฝ่ายกรรมวิธีข้อมูล สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ (สาขา) พ.ศ. 2546 - ปัจจุบัน นักวิชาการสรรพากร 6 ส่วนกำกับดูแล ผู้เสียภาษี ทิมกำกับดูแลที่ 2 สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2